

נזיר ל"ד ע"ב ל"ה ע"א

כללים:

מיעוט וריבוי = ריבה הכל, ומ"מ ממעט דבר אחד. (וזה הסיבה שכתוב פרט)
 פרט וכלל ופרט = אמרינן שריבה כל דבר שדומה לפרט.
 כלל ופרט וכלל = אמרינן שריבה כל דבר שדומה לפרט. ומ"מ יש נפק"מ בין הכלל הקודם, ויבואר בגמ'.
 כלל ופרט = רק הפרט.
 פרט וכלל = הכל.

פחוקת ר"א ורבנן

דעת חכמים = רק הענבים עצמן.
 דעת רבי אלאיעזר = אפי' עלין ולולבין.

במדבר פרק ו' פסוק ג-ד

^א מיין ושכר יזיר וזמין יין וזמין שכר לא ישתה וכל-מישרת ענבים לא ישתה וענבים לזוים ויבשים לא יאכל: ^ב כל ימי נזרו מכל אשר יעשה מגפן היין מזורענים ועד-ג' לא יאכל:

מיעוט וריבוי = ריבה הכל, וממעט עלין שאינם ראויים לאכילה, ובהם הנזיר אינו נאסר	מכל אשר יעשה מגפן היין ↓ ריבוי דמאע כל היזא מגפן	מיין ושכר יזיר ↓ מיעוט דמאע רח"ו וכר	דעת רבי אלאיעזר דקטין במיעוט וריבוי
פרט וכלל ופרט = אי אהה דן אלא כעין הפרט. מה הפרט פרי ופסולת פרי כמו"כ כל פרי ופסולת פרי.	מזורענים ועד-ג' ↓ פרט	מכל אשר יעשה מגפן היין ↓ כלל	דעת חכמים דקטין בכלל ופרט

קושית הגמ' = לפי דברינו עד כה יולא שהוא מרבה כל פרי ופסולת פרי, אולי נימא שהוא מרבה כל דבר הדומה רק במה שהוא פרי ממש, אבל פסולת פרי לא.
 תירוץ הגמ' = אם אנו אומרים שרק פרי מש, א"כ אין אנו מרבים שום דבר חדש, מכיוון שהכל כבר מפורש בתורה, אלא ע"כ אנו מוכרחים קת להרחיב את הדוגמא, ולומר שהכוונה פרי ופסולת פרי.

פרט וכלל ופרט בשופר שכר

שמות פרק כב פסוק ט'

^פ כי-יתן איש אל-רעהו זמור או-שור או-שה וכל-בהמה לשמור ומת או-נשבר או-נשבה אין ראיה:

פרט וכלל ופרט = אי אהה דן אלא כעין הפרט. מה הפרט דבר המטלטל וגופו ממון, אבל הרקעות (שאינם מטלטלים) וסטרות (שאינן גופס ממון) לא	בהמה לשמור ↓ פרט	וכל ↓ כלל	זמור או-שור או-שה ↓ פרט
---	------------------------	-----------------	----------------------------------

פרט וכלל ופרט בעולה

ויקרא פרק א' פסוק י'

וְאִם-בֵּן-הַצֵּאֵן קָרְבָּנוֹ בֵּן-הַכֹּשֵׁשִׁים אוֹ בֵּן-הָעֲזִים לְעֹלָה זָכַר תָּמִים יִקְרִיבוּ:

פרט וכלל ופרט = אי אהה דן אלא כעין הפרט. מה הפרט בהמות תמימות.	בֵּן-הַכֹּשֵׁשִׁים אוֹ	הַצֵּאֵן	וְאִם-בֵּן
	בֵּן-הָעֲזִים	↓	↓
	↓	כלל	פרט
	פרט	צמח כח הצאן	

קושיית רב יהודה

ויקרא פרק א' פסוק ב'

דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אָדָם כִּי-יִקְרִיב מִמֶּנּוּ קָרְבָּן לַיהוָה הַבֹּהֶמָה בֵּן-הַבָּקָר וּבֵן-הַצֵּאֵן תִּקְרִיבוּ אֶת-קָרְבָּנְכֶם:

פרט וכלל ופרט = אי אהה דן אלא כעין הפרט. מה הפרט בהמה, אף הכלל בהמה וחיה לא.	בֵּן-הַבָּקָר וּבֵן-	הַבֹּהֶמָה	בֵּן
	הַצֵּאֵן	↓	↓
	↓	כלל	פרט
	פרט		

דחיית הגמ' = א"א לדון כאן בפרט וכלל, מכיוון שלפי זה בא לומר שרק בהמה ולא חיה, וזה אינו שהרי הוא מפרט להדיה בקר ולאן ואינו מונה חיות. וע"כ שכלן בהמה אינו כולל חיה.

פרט וכלל ופרט בפעולת שני

דברים פרק י"ד פסוק כ"ז

וְנִתְּנָה הַפֶּסֶף בְּכָל אִשֶׁר-תִּאָּוֶה נִפְשָׁה בַּבָּקָר וּבַצֵּאֵן וּבַיִן וּבַשֶּׂכֶר וּבְכָל אִשֶׁר תִּשְׂאֲלָה נִפְשָׁה וְאִכְלַת שֵׁם לִפְנֵי ה' אֱלֹהֶיהָ וְשִׂמּוֹזֹת אֶתָּה וּבֵיתָה:

פרט וכלל ופרט = אי אהה דן אלא כעין הפרט. מה הפרט פרי מפרי וגידולי קרקע.	וּבְכָל אִשֶׁר	בַּבָּקָר וּבַצֵּאֵן	בְּכָל אִשֶׁר-תִּאָּוֶה
	תִּשְׂאֲלָה נִפְשָׁה	וּבַיִן וּבַשֶּׂכֶר	נִפְשָׁה
	↓	↓	↓
	פרט	כלל	פרט
		צמח כח הצאן	